

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
دوشنبه ۲۵ خرداد ۱۴۰۵ - ۲۹ ذی‌الحجه ۱۴۴۷
سال بیست‌وهشتم - شماره ۷۶۲۳ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

از حاشیه نامتن
تقی درآکام

یادداشت نویسی
با اعمال شاقه!
صفحه ۲

یادداشت سیاسی
سید عبدالله متولیان

حفظ انسجام و روایت پیروزی
ضرورتی اجتناب‌ناپذیر
صفحه ۲

یادداشت سیاسی
علی حسن حیدری

مراقب باشیم
سرمایه اجتماعی نسوزد
صفحه ۵

آتش‌افروز به آتش‌بس آتش‌روزم

در شرایطی که مذاکرات ایران و امریکا به مراحل حساسی رسیده و گمانه‌زنی‌ها از احتمال امضای تفاهنامه بین دو طرف حکایت داشت، اسرائیل بار دیگر با حمله به ضاحیه جنوبی بیروت معادلات منطقه را تحت تأثیر قرار داد. حملاتی که به ادعای صهیونیست‌ها هدف از آن ترور یکی از فرماندهان ارشد حزب‌الله بوده است. در پی این جنایت، سطح هشدار امنیتی در سرزمین‌های اشغالی از ترس واکنش ایران افزایش یافته است که می‌تواند روند دیپلماسی را با چالش مواجه کند و درگیری‌ها را در منطقه گسترش دهد | **صفحه ۱۵**

واگذاری تنگه و هسته‌ای توهم است

مهدی محمدی، مشاور راهبردی رئیس تیم مذاکره‌کننده ایران: ما با یک متن ۱۴ بندی مواجه هستیم. بند اول این متن که به نظر من اساسی‌ترین بند آن است، تأکید می‌کند جنگ فعلی باید در همه جبهه‌ها از جمله در ایران و لبنان، متوقف شود. پس از آن نیز طرف مقابل باید متعهد شود که هیچ جنگ یا عملیات نظامی جدیدی را آغاز نکند. این مسئله فوق‌العاده مهم است، چرا که امریکا هم از جانب خود و هم از جانب رژیم اسرائیل چنین تعهدی را ارائه می‌دهد و نیز مدیریت ایران بر تنگه هرمز حفظ و اعمال شود. این موضوع در متن موجود کاملاً لحاظ شده است | **صفحه ۵**

«گمنامی» شاهبیت زندگی جهادی این شهیدان است

علیرضا محمدی | دبیر گروه ایثار و مقاومت

۲۵ خرداد سال گذشته در جریان جنگ تحمیلی ۲۱ روزه، چند نفر از فرماندهان اطلاعاتی سپاه در حمله رژیم صهیونیستی به شهادت رسیدند. سردار محمد کاظمی، سردار محمد حسن محقق و سردار محمدرضا نصیر باغبان (محسن باقری) سه نفر از شناخته‌شده‌ترین این فرماندهان بودند که در واقعه ۲۵ خرداد آسمانی شدند. هر سه مرد خدمات چند دهه جهاد خالصانه خود را گرفتند و در مبارزه با شقی‌ترین دشمنان اسلام به شهادت رسیدند | **صفحه ۷**

دلالان جاده امارات مشغول کارند

بهناز قاسمی | خبرنگار گروه اقتصادی

با وقوع جنگ تحمیلی امریکایی - صهیونی علیه ایران، امارات یکی از کارفرمایان و مادر خرج‌های این جنگ بوداما اکنون برخی افراد در تلاش برای بازگرداندن تجارت ایران و امارات به حالت قبل از جنگ هستند | **صفحه ۴**

«اختلافات پوچ سیاسی» را به میان مردم نبرید

پیام فرمانده هوافضای سپاه به ملت غیور:
همراه با ولی خویش باشید
نه یک گام جلوتر
نه یک گام عقب‌تر

صفحه ۲

می‌گوید نظرات خود را به مذاکره‌کنندگان گفته‌ام و عیوب متن تفاهم را گوشزد کرده‌ام و حالا چون توجهی به حرف‌های من نشده، مردم را دعوت به خیابان می‌کنم! تو هر که هستی، در حد خودت باش! اعضای تیم مذاکره می‌گویند متن هنوز نهایی نشده است، وانگهی بر فرض که به متن نهایی و قطعی دسترسی داری، یک نماینده یا یک فعال سیاسی، چه حقی دارد که کل حاکمیت را زیر سؤال ببرد و مردم را دعوت به آشوب کند؟! ادعای ولایت‌مداری و پیروی از امامان انقلاب می‌کنند با آنکه حرف امام پیش‌روی همگان است، وقتی فرمود «مردم عادی اطلاع از فنون جنگ ندارند. فنون جنگ را ارتش دارد آن هم رده اول ارتش، نه همه. اگر یک روز بشنوی می‌شود، یک روز عقب‌نشینی می‌شود؛ نباید این را در مجلس، یا در بازار یا در نطق‌ها طرح بکنند که چرا این طور شد... من به همه نصیحت می‌کنم که راجع به جنگ که الان ما مبتلا هستیم، نیابند اظهار نظر بکنند که «به نظر من این طور است». نظر شما هر چه هست، اما اعلام نباید بکنید. نباید یک مطلبی را که موجب تشویش خاطر رؤسای ارتش است، موجب تشویش خاطر رئیس‌جمهور هست، موجب تشویش خاطر دولت هست، یک حرف‌هایی زده بشود بدون اینکه مطلع باشید دارید چه می‌کنید. شما خیال می‌کنید که می‌خواهید خدمت بکنید و به حسب واقع خدمت نیست.» خیابان الان خط‌مقدم است، مردم نیز دل‌نگران هستند. تردیدافکنی و ایجاد ترس و ناامیدی در آنان، کاری پوچ و فریبکاری مطلق است. «اختلافات پوچ سیاسی» را به فرموده‌ی امامان انقلاب به میان مردم نیاورید.

در سراسر جهان است که با صدای بلند شکست امریکا و اسرائیل را هم در بعد راهبردی و هم نظامی اعلام نکنند، برخی افراد در داخل رُست دلسوزی برای نظام و حمایت از خطوط فرمز رهبری می‌گیرند و عجیب آنکه بیشتر این افراد کسانی هستند که مستقیم یا غیرمستقیم مورد خطاب رهبر شهید و حضرت آیت‌الله سید مجتبی‌خامنه‌ای قرار گرفته‌اند که اختلافات حتی موجه خود را به میان مردم نبرید. با این حال، فراتر از اظهارنظر، دعوت به اردو کشی خیابانی هم می‌کنند، کاری که در قوانین کشور مجازات سنگین و نابخشودنی دارد. کذب و تذبذب در برخی ادعاهای آنان روشن است. می‌گویند مذاکراتی که در حال انجام است، برخلاف خطوط فرمز رهبری است. این گونه ابتدا حرفی را می‌زنند که وهن رهبری است، گویا رهبری عالیقدر از مسائلی بی‌خبر یا از رهنمود و تنظیم کار کنار گذاشته شده است. سپس گویی از خطوط فرمز باخبرند. مطالبات برخی سخنرانی‌ها (مانند «قطعاً هم‌چنان از اهرم مسدود کردن تنگه‌هرمز باید استفاده شود») را ردیف می‌کنند و فضای سیاسی مورد نظر خود را به اسم رهبری پیش می‌برند! خطوط فرمز رهبری را خود بهتر می‌دانند و بهتر مدیریت می‌کنند. وانگهی از کجای متن تفاهم، تفاهمی که هنوز کامل و قطعی و اعلام رسمی نشده، دانستید که تنگه‌هرمز بدون مدیریت ایران باز می‌شود. اگر مدعی هستید که متن توافق به سمع و نظر رهبری نرسیده، شما کجای کار هستید که به سمع و نظر شما رسیده است؟! مذاکرات امری سیال است و بارها گفته شده که تحت نظر و مدیریت رهبری است که در هر مقطعی باید تصمیمات مقتضی گرفته شود. اما طرف به اسم اینکه نماینده مجلس است،

آنچه در یکی دو روز و شب گذشته در برخی تجمعات شاهد بودیم و شعارهایی که علیه مسئولان کشور داده شد، دقیقاً خلاف مشی و رهنمودهای امامان انقلاب است. دعوت به اعتراض خیابانی، خلاف قانون و نوعی آشوبگری است. این کارها را به اسم حمایت از انقلاب و خطوط فرمز رهبران انقلاب انجام ندهید

«اختلافات پوچ سیاسی» قطعاً مصداقی بیرونی داشته است که در سخنان رهبری عالیقدر به آن هشدار و از آن پرهیز داده شد. دست کم چنین مصداقی را محتمل یا در شرف شکل‌گیری می‌دانسته‌اند، آنجا که ابزار اصلی دشمن در جنگ ترکیبی را برای هدف قرار دادن تاب‌آوری مردم، کشت‌بذر تردید، یأس، ترس، بدگمانی و اختلاف دانستند. در دور روز گذشته و پس از اعلام نزدیک‌بودن امضای تفاهم، برخی تلاش کردند که ضمیر آن «پوچ سیاسی» باشند. به شکل علنی از طرفداران و حامیان سابق انتخاباتی می‌خواهند که به خیابان بیایند و علیه تصمیمات حاکمیتی ساکت و ساکن ننشینند. عجیب آنکه این تفرقه‌افکنی خود را به اسم حمایت از خطوط فرمز رهبری می‌گذارند، همان رهبری که هشدار داد حتی «اختلافات موجه» خود را کنار بگذارید! وقت و ساعت تعیین می‌کنند که مردم را علیه یکدیگر به خیابان بکشانند. برای نظامیان «دستور» صادر می‌کنند. شعار «مرگ بر مسئولان» سر می‌دهند. برای رهبری هم تعیین تکلیف می‌کنند که «باید حتماً درباره توافق و مذاکرات اظهار نظر رسمی» کند. تمامی وجودشان آکنده از خشم و نفرت سیاسی است و اوج چیزی که از سیاست می‌فهمند، حساب‌کشی از مخالفان در کف خیابان است. دامن‌زدن به اختلافات پوچ سیاسی به اسم حمایت از رهبری، نفاق جدید است و خطری بالاتر از هر نفاق پیشین در خسارت به عقیده و ایمان مردم، وحدت مردم، و وطن‌دوستی دارد. با آنکه جهان یکسره در حال تحسین ایران است و کمتر منتقد و تحلیلگر و شهروند منصفی